

10. Jozef obetuje Ježiša v chráme

Splnenie zvyku

Keď je niekto veselý, hovoria, že je hlúpy, keď je vážny – hovoria, že je smutný. Keď svieti slnko, je im teplo, keď napadne sneh, tak im je zima. Takýmto ľuďom sa nikdy nedá vyhovieť. My máme v povahách tiež niečo z nariekačov. Keď nám mama povie, aby sme niečo spravili, práve vtedy chceme robiť niečo iné. A tak nerobíme to, čo by sme mali, ale robíme hocijako a naviac sme pri tom nešťastní, stále sa nám niečo nepáči. Pomyslite si, čo by sa stalo, keby bol býval aj sv. Jozef taký? Mohol povedať: „Veď ja som z kráľovského rodu, nebudem vychovávať cudzie dieťa. Patrí mi pocta, odídem do Jeruzalema za kariérou. Ale možno aj do Ríma.” Keby sa tak rozhodol, a keby aj spravil kariéru, kto by dnes o ňom počul? Skutočnú kariéru robí ten, kto Bohu ďakuje za to, čo je a neplače nad tým, čo nemá. Ďakuje za domov, rodinu, školu, priateľov. Je to miesto, kde som, kde je dobre a odo mňa záleží, či bude lepšie alebo horšie.

Každý z nás má svojich rodičov. To, odkiaľ pochádzame, bolo vždy dôležité. V niektorých krajinách, napríklad v Rusku, sa k menu pridáva aj otcovské meno. Ak sa niekto volá Ivan, a jeho otec sa volá Stiepan, hovorí sa mu Ivan Stiepanovič. A ak má Stiepan dcéru Žofiu, hovoria jej Žofia Stiepanovna. (Môžete navrhnúť deťom, aby to skúsili urobiť s ich menami a otcovskými menami, napríklad Ján Jaroslavovič).

V Izraeli bol pôvod tiež veľmi dôležitý. Židia, ako už viete, dbali na svoj rodokmeň. Pre Izraelitov bolo veľmi dôležité to, kto sa v rodine narodil prvý, pretože mal právo prvenstva v mnohých veciach. Židia však verili, že prvorodený syn patrí Bohu. Boli si vedomí, že všetko patrí Bohu, že keď On to stvoril, všetko je teda jeho majetkom. Na znak toho sa v chráme obetovali “prvotiny”, čiže to, čo sa prvé narodilo. To, čo bolo najlepšie a najcennejšie. Tak to prikazoval Mojžišov zákon. Ale čo by kňazi v chrámoch robili s toľkými prvorodenými chlapcami a kto by ich vychovával? Kniha Numeri (18,15) hovorí, že prvorodený mal byť vykúpený. Vyzeralo to tak, že mesiac po narodení prvorodeného dieťaťa mužského pokolenia ho rodičia prinášali do chrámu a kládli ho do rúk kňaza. Následne dieťa vykúpili za symbolickú cenu. Takou “cenou” bola obeta z dobytky, a kto bol chudobný, obetoval párik hrdličiek alebo dva malé holúbky. Tak spravila aj Mária s Jozefom. Sv. Lukáš to v Evanjeliu píše takto: „*Keď uplynuli podľa Mojžišovho zákona dni ich očisťovania, priniesli ho do Jeruzalema, aby ho predstavili Pánovi, ako je napísané v Pánovom zákone: „Všetko mužského rodu, čo otvára lono matky, bude zasvätené Pánovi,“ a aby obetovali, ako káže Pánov zákon, pár hrdličiek alebo dva holúbky*”. (Lk 2, 22-24). Jozef, poslušný zákonu, splnil svoju povinnosť. Mária s Jozefom nerozumeli všetkému, čo sa tam udialo, čo im predpovedal prorok Simeon, ktorého stretli v chráme. Evanjelista Lukáš píše, že “*jeho otec a matka divili sa tomu, čo sa o ňom hovorilo.*” (Lk 2,33) Ale obidvaja vedeli, že Boh má s dieťaťom neobyčajný plán a oni v ňom dostali najcennejší poklad.

“Vykonali všetko” – to znamená, že Jozef, ako hlava rodiny urobil všetko, čo bolo potrebné, a Boh ho podporoval svojou milosťou. Jozef v tom čase asi nemal ani tušenia, aké veľké veci sa z toho udejú, ale ani to nemusel vedieť. S nami je to podobne. Musíme kráčať krok za krokom dopredu. Nevieme, čo bude zajtra, o mesiac, o rok. Keby sme poznali svoju cestu, mohlo by nás to vyľakáť a vtedy by sme vôbec nevykročili. Svätý Jozef takto konal: krok za krokom plnil Božiu vôľu - až splnil všetko. Preto môže byť patrónom tých, ktorí sa nachádzajú v rôznych ťažkých situáciách. Takých, v ktorých je lepšie nepredbiehať, čo sa stane.

Otázky:

1. Prečo Mária a Jozef priniesli Ježiša do chrámu
2. Čím rodičia “vykúpili” Ježiša?
3. Ako sa volal starý prorok, ktorého stretla Svätá rodina v chráme?

Úloha:

Dnes skús nehrať svoju obľúbenú hru, ale sprav rodičom alebo súrodencom milé prekvapenie.

Obrázok:

10. Jozef a Mária obetujú Ježiša v chráme